

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

Nepal

P7_TA(2010)0245

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie Nepalu

(2011/C 236 E/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych ONZ z 1966 r.,
 - uwzględniając podstawowe zasady Narodów Zjednoczonych dotyczące użycia siły i broni palnej przez funkcjonariuszy organów ochrony porządku publicznego z 1990 r.,
 - uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ Bana Ki-moona z dnia 29 maja 2010 r. w sprawie sytuacji politycznej w Nepalu,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie sytuacji politycznej w Nepalu,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zawarte dnia 21 listopada 2006 r. kompleksowe porozumienie pokojowe (CPA) pomiędzy koalicją siedmiu partii a maoistowską Komunistyczną Partią Nepalu (UCPN), która kontrolowała znaczny obszar kraju, zakończyło trwający dziesięć lat konflikt zbrojny, który przyczynił się do śmierci około 13 000 osób,
- B. mając na uwadze, że to historyczne porozumienie ukazało, co można osiągnąć, jeżeli siły polityczne podejmują negocjacje w dobrej wierze, zmierzając w stronę wyborów do Zgromadzenia Konstytucyjnego, powołania rządu tymczasowego przy udziale maoistów, rozbrojenia maoistowskich bojówek i ich obozów, jak również powrotu armii nepalskiej do koszar,
- C. mając na uwadze, że wciąż nie wypełniono wielu warunków porozumienia pokojowego z 2006 r., zawartego po trwającym przez 10 lat konflikcie zbrojnym pomiędzy maoistami a rządem,
- D. mając na uwadze, że po wyborach do Zgromadzenia Konstytucyjnego w dniu 10 kwietnia 2008 r., które misja obserwacji wyborów UE oceniła, jako spełniające wiele – jeżeli nie wszystkie – norm międzynarodowych, i w których maoistowska partia UCPN zebrała prawie 40 % głosów, Zgromadzenie Konstytucyjne zdecydowało się znieść istniejącą od 240 lat monarchię i przyjąć w Nepalu ustrój demokratycznej republiki związkowej,
- E. mając na uwadze, że według rankingu najbezpieczniejszych państw świata (Global Peace Index) sytuacja w Nepalu uległa pogorszeniu, a dotyczy to szczególnie lat 2009-2010,
- F. mając na uwadze, że w maju 2009 r. premier Pushpa Kamal Dahal (Prachanda) zrezygnował ze sprawowanej funkcji, a jego partia – maoistowska UCPN – wycofała się z koalicji rządowej ze względu na spór z prezydentem (Kongres Nepalski) dotyczący odwołania dowódcy sił zbrojnych, który nie zgadzał się z maoistami co do ponownego wcielenia członków byłych bojówek ludowej armii wyzwolenia (PLA) do nepalskiego wojska,
- G. mając na uwadze, że w atmosferze wynikającego z powyższej sytuacji braku stabilności politycznej wzmaganej maoistowskimi kampaniami obywatelskimi i paramilitarnymi słaba złożona z 22 partii koalicja antymaoistowska pod przewodnictwem premiera Madhava Kumara Nepala (Komunistyczna Partia Nepalu – CPN-UML) nie była w stanie sprostać dwóm podstawowym oczekiwaniom w zakresie: przyjęcia szeroko akceptowanej nowej konstytucji republiki związkowej w okresie dwóch lat od dnia 28 maja 2010 r. oraz zawarcia porozumienia o ponownym wcieleniu/ lustracji około 20 000 byłych żołnierzy PLA,

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

- H. mając na uwadze, że formalne rozmowy pomiędzy liderami partii wchodzących w skład koalicji oraz liderami CPN-UML ws. utworzenia nowego rządu zostały wznowione w następstwie zawartego w ostatniej chwili trzypunktowego porozumienia, co pozwoliło na przedłużenie mandatu Zgromadzenia Konstytucyjnego o rok, powołanie rządu reprezentującego wszystkich obywateli oraz jak najszybsze ustąpienie premiera Madhava Kumara Nepala i postępy w związku z porozumieniem pokojowym,
- I. mając na uwadze, nagranie wideo (Shaktikhor video), które potwierdziło przypadki zatajenia prawdy w zakresie liczby byłych żołnierzy i planów wykorzystania demokratyzacji, by upolitycznić siły zbrojne, rodzi uzasadnione pytania, na które maoistowska partia UCPN nie udzieliła jeszcze odpowiedzi,
- J. mając na uwadze, że utrzymujący się brak stabilności politycznej ma zasadniczy wpływ na rozwój społeczny, gospodarczy i turystyczny Nepalu, który ze względu na swe położenie pomiędzy Indiami a Chinami, jednymi z najszybciej rozwijających się gospodarek na świecie, potrzebuje stabilności politycznej, by wykorzystać swoje strategiczne położenie,
- K. mając na uwadze, że w Nepalu wciąż obserwuje się poważne zacofanie gospodarcze i społeczne; mając na uwadze, że blisko 30 % ludności żyje poniżej bezwzględnej granicy ubóstwa, 16 % ludności cierpi z powodu niedożywienia, stopa analfabetyzmu jest najwyższa w Azji Południowej, a brak podstawowych paliw negatywnie wpływa na rozwój, powodując przerwy w dostawie prądu, ograniczając możliwości transportowe i powodując wzrost cen żywności,
- L. mając na uwadze, że sytuacja wielu uchodźców w Nepalu, w szczególności Tybetańczyków, może budzić zaniepokojenie,
- M. mając na uwadze, że władzom Nepalu należy się pochwała za uhonorowanie dżentelmeńskiej umowy ws. uchodźców tybetańskich,
- N. mając na uwadze, że żaden członek krajowych sił bezpieczeństwa lub byłych maoistowskich bojowników nie został pociągnięty do odpowiedzialności przed sądem karnym pod zarzutem poważnego i systematycznego naruszania prawa konfliktów zbrojnych podczas wojny,
- O. mając na uwadze, że Delegacja Parlamentu Europejskiego ds. stosunków z państwami Azji Południowej wysłała misję do Katmandu w bardzo istotnym okresie od 23 do 29 maja 2010 r.,
1. wyraża głębokie zaniepokojenie brakiem opartej na wartościach demokratycznych i prawach człowieka trwałej konstytucji i wyraża solidarność z ludnością Nepalu i wszystkimi rodzinami, które straciły krewnych na skutek przemocy ostatnich lat;
 2. z zadowoleniem przyjmuje podjętą w ostatnim momencie decyzję partii politycznych z dnia 28 maja 2010 r., by podjąć konieczne działania by rozszerzyć uprawnienia Zgromadzenia Konstytucyjnego oraz z zadowoleniem przyjmuje istotny wpływ inicjatywy na rzecz kobiet Women's Caucus;
 3. wzywa zgromadzenie konstytucyjne i wszystkie zaangażowane podmioty polityczne do prowadzenia bezwarunkowych negocjacji, okazania elastyczności, unikania wszelkich działań prowokacyjnych oraz do współdziałania na rzecz jedności narodowej, aby wypracować wyraźną strukturę dla nowej konstytucji, wprowadzić działającą demokrację federalną i przestrzegać nowego terminu, który został przedłużony o rok w dniu 28 maja 2010 r.;
 4. wzywa wszystkie strony do ułatwiania pracy komisji konstytucyjnych i do sprzyjania im w opracowywaniu przyszłego planu działania od chwili przedłużenia kadencji zgromadzenia konstytucyjnego;
 5. podkreśla potrzebę jasnego przekazywania do wiadomości publicznej wszystkich kwestii, co do których wypracowano porozumienie i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zapowiedzianą białą księgę, która ma posłużyć wyjaśnieniu ludności już osiągniętych poczynionych w opracowywaniu projektu konstytucji republiki federalnej; wyraża uznanie trzem z jedenastu komisji tematycznych, które zakończyły prace;
 6. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Kongresu Nepalskiego z dnia 31 maja 2010 r. zobowiązującą do utworzenia rządu jedności narodowej otwartego dla wszystkich partii politycznych, w tym dla głównej partii opozycyjnej UCPN-M;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

7. wzywa UCPN-M do zaangażowania się w konstruktywne planowanie oraz do znalezienia sposobu na zintegrowanie byłych maoistowskich bojowników ze społeczeństwem, w tym grupy bojowników przebywające z obozów nadzorowanych przez misję ONZ w Nepalu;
8. wzywa UE i państwa członkowskie do wspierania wszelkich wysiłków rządu i partii nepalskich na rzecz wypracowania sposobu wcielenia byłych bojowników maoistowskich do krajowej armii lub do innych sił bezpieczeństwa i znalezienia skutecznej alternatywy dla osób, które nie mogą zostać wcielone do tych organizacji;
9. wzywa partie polityczne, a w szczególności UCPN-M do ograniczenia jej walczącego skrzydła młodych oraz do zaprzestania werbowania dzieci; wzywa UCPN-M do zapewnienia zwolnionym niedawno z obozów osobom małoletnim pozbawionego przeszkód dostępu do pakietu resocjalizacyjnego;
10. bezpośrednio wzywa ONZ, najlepiej we współpracy z rządem, do wprowadzenia procedur poddających lustracji ewentualnych członków sił bezpieczeństwa, aby wykluczyć osoby wyraźnie winne aktów łamania praw człowieka z zajmowania wszelkich stanowisk związanych z prowadzeniem misji pokojowych ONZ; przypomina armii nepalskiej, że jej znany profesjonalizm i reputacja zostały niestety nadszarpnięte i takimi pozostaną tak długo, aż długotrwałe i właściwie udokumentowane sprawy o bezkarność w jej szeregach nie zostaną rozstrzygnięte w sposób niezawisły, tj. na drodze sądowej;
11. wyraża zaniepokojenie doniesieniami o nowej rekrutacji do krajowej armii; przypomina, że Sąd Najwyższy orzekł, iż są one zgodne z kompleksowym porozumieniem pokojowym jeżeli dotyczą jedynie personelu technicznego; zauważa jednak, że prowadzenie tego rodzaju rekrutacji może spotęgować trudności napotykaną w trakcie procesu transformacji;
12. pozostaje głęboko przekonany, że dwa lata po położeniu kresu monarchii armia, w tym jej aspekty budżetowe, powinna przejść pod w pełni demokratyczny nadzór; potwierdza solidarność ze zgromadzeniem konstytucyjnym we wszelkich działaniach podejmowanych w tym celu;
13. przypomina państwom członkowskim UE, że eksport śmiertelnej broni do Nepalu jest wciąż zakazany na mocy kompleksowego porozumienia pokojowego oraz wzywa je do udostępniania wsparcia finansowego i technicznego na rzecz twórczych rozwiązań w zakresie restrukturyzacji armii nepalskiej;
14. wyraża pełne poparcie dla kluczowej roli, jaką odgrywa misja ONZ w Nepalu oraz sądzi, że jej mandat powinien zostać przedłużony co najmniej do chwili, gdy proces pokojowy wejdzie w fazę konsolidacji;
15. wyraża zaniepokojenie doniesieniami o zwiększającej się liczbie przypadków stosowania tortur i brutalnych napaści; w tym kontekście wyraża uznanie dla pracy Krajowej Komisji Praw Człowieka Nepalu;
16. wyraża zaniepokojenie faktem, iż rząd Nepalu przedłużył o rok mandat Wysokiego Komisariatu ONZ ds. Uchodźców (UNOHCR) wprowadzając w nim zmiany prowadzące do stopniowego ograniczania działalności regionalnej tego organu, co niweczy nadzieje na podejmowanie przez ten organ działalności w zakresie monitorowania przestrzegania praw człowieka;
17. wzywa do ustanowienia komisji ds. zaginięć, komisji prawdy i pojednania oraz komisji pokójowi i rehabilitacji narodowej określonych w kompleksowym porozumieniu pokojowym;
18. zdecydowanie ubolewa nad faktem, iż jak dotąd w sądach cywilnych nie odbyło się ani jedno postępowanie w jakiegokolwiek sprawie dotyczącej ciężkich przestępstw popełnionych przez obie strony w czasie konfliktu;
19. wzywa partie i rząd do zaprzestania wszelkiej ingerencji politycznej w postępowania karne, do utworzenia politycznie niezależnego systemu sadowiczego w ramach procesu konstytucyjnego oraz do zaplanowania w tym samym duchu ratyfikacji statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

20. przywołuje zapowiedź władz Nepalu z 2009 r., zgodnie z którą kraj ten poprzez projekt zasad i wytycznych Narodów Zjednoczonych na rzecz wyeliminowania dyskryminacji ze względu na kastę, lecz wyraża zaniepokojenie trwającą praktyką tzw. fikcyjnego długu, szczególnie w Kamaiya, Haruwa i Charuwa, a także niepokojącą sytuacją milionów bezrolnych ludzi, która grozi dalszym pogorszeniem się w związku ze zmianami klimatu, oraz wzywa rząd i partie do sprzyjania działaniom komisji reformy rolnej;

21. wzywa rząd Nepalu do zajęcia się problemem 800 000 bezpaństwowców pochodzenia nepalskiego poprzez uproszczenie procedur biurokratycznych i zmniejszenie kosztów ubiegania się o zaświadczenie o obywatelstwie; uznaje za bardzo istotne, by osoby te były również brane pod uwagę w procesie negocjacji pokojowych;

22. wzywa rząd Nepalu do przestrzegania norm w zakresie ochrony wszystkich uchodźców oraz do kontynuowania wysiłków zmierzających do zapobiegania zjawisku bezpaństwowości i ograniczania go, w szczególności obywateli Bhutanu, zgodnie z normami międzynarodowymi oraz do podpisania konwencji w sprawie uchodźców z 1951 r. lub jej protokołu z 1967 r., jak również do przestrzegania norm ustanowionych przez Radę Praw Człowieka ONZ;

23. uważa, że dalsze, pełne wdrażanie przez władze nepalskie dżentelmeńskiej umowy ws. uchodźców tybetańskich jest kluczowe dla zachowania kontaktu UNHCR z społecznością tybetańską; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym możliwość przyznania dostępu do terytorium w ramach dżentelmeńskiej umowy z UNHCR i przewiduje dalsze trwałe rozwiązania;

24. wzywa wysokiej przedstawiciela UE, aby w ramach delegacji w Katmandu ściślej monitorowała sytuację polityczną w Nepalu i wykorzystywała swój wpływ nawołując sąsiadujące mocarstwa w regionie, w szczególności Chiny i Indie, do wspierania negocjacji na rzecz powołania rządu jedności narodowej;

25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji, rządowi Nepalu, rządowi i parlamentowi Indii oraz Chińskiej Republice Ludowej, a także sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Egzekucje w Libii

P7_TA(2010)0246

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie egzekucji w Libii

(2011/C 236 E/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie zniesienia kary śmierci i swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie rocznych sprawozdań dotyczących praw człowieka na świecie, szczególnie z 2008 r., oraz konieczność niezwłocznego wprowadzenia moratorium na wykonywanie kary śmierci w tych państwach, w których jest ona wciąż stosowana,
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. oraz 63/168 z dnia 18 grudnia 2008 r., wzywające do wprowadzenia moratorium na stosowanie kary śmierci (sprawozdanie Trzeciego Komitetu (A/62/439/Add.2)),
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci z dnia 16 czerwca 1998 r. oraz ich zmienioną i uaktualnioną wersję z 2008 r.,
- uwzględniając końcowe oświadczenie przyjęte na zakończenie IV Światowego Kongresu przeciwko Karze Śmierci, który odbył się w Genewie w dniach 24-26 lutego 2010 r., wzywające do zniesienia kary śmierci na całym świecie,
- uwzględniając międzynarodowe konwencje dotyczące ochrony praw człowieka i podstawowych wolności,